

Arrest

nr. 266 207 van 24 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en
H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische afkomst. U bent op 21 april 1975 geboren in Bagdad. U hebt uw hele leven in Bagdad gewoond. In uw jeugd woonde u in Hay al-Salam in Bagdad. Later verhuisde uw familie naar Hay al-Jihad. U bent sjiïet. Van 1992 tot aan de val van het regime van Saddam Hussein was u actief in het leger. U was boodschapper en gaf berichten door tussen uw eenheid en het lokale hoofdkwartier. Na de val hebt u zich in 2007 opnieuw bij het leger aangesloten.

Na een opleiding van vier maanden werd u in het voorjaar van 2008 in de wijk Sadr City gestationeerd. Het leger trad er in die periode hard op tegen het Mehdileger, een sjiiitische militie. U bevond zich in een gevaarlijke situatie en besloot uw carrière in het leger niet verder te zetten. U hebt nooit problemen gehad omwille van uw vroegere werk bij het leger. In 2009 of 2010 hebt u een kopiezaak geopend waar u ook kantoorartikelen, wenskaarten en cadeautjes verkocht. In december 2013 kwamen twee leden van de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq uw winkel binnen. Ze eisten dat u hen informatie verschaftte over bepaalde personen. Ook wensten ze simkaarten te kopen zonder zich te identificeren. U weigerde aan hun eisen tegemoet te komen. Daarop vertrokken uw bezoekers. Op 5 januari 2014 ontsnapte uw zoontje A.M.K.A. (CG X; O.V. X) ternauwernood aan een ontvoering. Het kind had zich losgemaakt van de hand van zijn moeder. Niet veel later zag uw echtgenote R.N.A.A. (CG X; O.V. X) een vreemde man met uw zoontje. Ze heeft geroepen en kon het kind bevrijden. Zo werd een ontvoering verijdeld. De belager is ontkomen. Uw echtgenote diende klacht in bij de politie naar aanleiding van dit incident, maar zonder resultaat. In de dagen die volgden op dit incident ging u niet meer werken. U vermoedde immers dat de man die uw zoontje trachtte te ontvoeren ook lid was van Asa'ib Ahl al-Haq. Deze groepering zou zich willen wreken omdat u niet met hen wilde samenwerken. U was van plan uw wijk te verlaten. Na enige tijd kon u uw echtgenote overhalen om te verhuizen. U was van plan uw zaak te verkopen. Daarom begaf u zich op 9 januari 2014 opnieuw naar uw winkel. Rond acht uur 's avonds kwamen vier gewapende leden van Asa'ib Ahl al-Haq binnen. Ze hebben u geslagen en onder dwang meegenomen naar een onafgewerkt huis. Daar werd u opnieuw geslagen. Er werd u gevraagd waarom u weigerde met Asa'ib Ahl al-Haq samen te werken. De volgende avond wilde Asa'ib Ahl al-Haq u overbrengen naar een voor u onbekende bestemming. Bij een controlepost zagen de leden van Asa'ib Ahl al-Haq zich echter genooddaakt te vluchten voor de overheid. Ze lieten hun wagen, met u in de koffer, in de steek. Zo werd u bevrijd. Diezelfde dag nog dook u onder bij uw tante in Hay al-Bayaa. U belde uw familie op en zorgde ervoor dat ook uw echtgenote en uw kinderen uw huis in Hay al-Jihad verlieten en bij familie in Hay al-Ilam onderdoken. Omwille van uw problemen met Asa'ib Ahl al-Haq hebt u op 20 maart 2014 samen met uw echtgenote en kinderen Irak verlaten. Jullie reisden naar Turkije, waar jullie zich vluchteling verklaarden bij UNHCR. Eind mei 2015 bent u alleen vanuit Turkije verder gereisd. U kwam op 24 juni 2015 in België aan. De dag erna diende u een **eerste verzoek** om internationale bescherming in. Uw echtgenoten en kinderen vervoegden u in België op 23 oktober 2015. Een dag later diende uw echtgenote een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 15 februari 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus voor u en uw echtgenote. Op 14 juni 2016 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd.

Op 30 januari 2018 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in naam van jullie kinderen M., R. en A. M. K. X (CG X; O.V. X) in. Hun verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard op 7 september 2018 aangezien ze geen eigen feiten aanhaalden die een afzonderlijk verzoek voor hen rechtvaardigden. Het beroep dat hiertegen werd ingetekend bij de RVV werd op 20 februari 2019 verworpen.

Op 21 februari 2018 werd jullie zoon A.M.K.A. (CG X; O.V. X) in Ieper geboren. Op 21 maart 2019 dienden jullie in zijn naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 april 2019 dienden u en uw echtgenote in eigen naam een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U en uw echtgenote leven ondertussen feitelijk gescheiden. U verklaart nog steeds een vrees te koesteren omwille van uw eerdere ontvoering. U linkt deze ontvoering nu echter aan een relatie die u zou hebben gehad met een gehuwde vrouw die tevens zwanger van u raakte. De H. die achter uw ontvoering zat, zou haar echtgenoot zijn geweest. In september 2016 werden uw neven M. en Hu. neergestoken door militieleden nadat ze uw vader hielpen naar het ziekenhuis te gaan. In 2017 zouden uw stamleden u hebben verstoten, zodat men niet meer bij hen naar u zouden komen vragen. In oktober 2018 werd het huis van uw familieleden binnengevallen door gemaskerde mannen en werd hen te kennen gegeven dat ze u ooit wel zouden te pakken krijgen. Eind 2019 kwam de politie bij uw familieleden naar u vragen. U vreest dat uw dochter aan H. zou worden uitgehuwelijkt. Uw echtgenote haalt aan ook problemen te vrezen met uw familieleden omdat ze van u wilt scheiden.

Ter staving van dit verzoek leggen jullie volgende originele documenten voor: het huurcontract van uw winkel, een rapport van een psychiater, brieven van getuigen, een verstotingsbrief, een medisch rapport i.v.m. de aanval op uw neven, attesten van Fedasil i.v.m. de gezondheidstoestand van uw kinderen en u, een psychologisch verslag, uw Belgische verblijfskaart, een attest i.v.m. het tijdelijk verblijf van u en

uw gezinsleden en de enveloppes waarin jullie de Iraakse documenten ontvingen. Tevens leggen jullie kopieën voor van een medisch attest, foto's van uw zaak, de identiteitskaart van uw neef en van de moeder van uw neef, hun voedselrantsoenkaart, foto's van de verwondingen die uw neven opliepen, een document i.v.m. uw bevrijding na uw ontvoering, onderzoeksdocumenten i.v.m. de inval in uw huis en artikels i.v.m. een Iraakees met diabetes die werd gedeporteerd en hierna overleed.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw administratief dossier en in het bijzonder uit de voorgelegde stukken blijkt immers dat u zich in een moeilijke psychologische situatie bevindt waarbij u kampte met schizofrenie en depressieve gevoelens. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het CGVS. Er werd uiting gegeven aan het begrip dat het CGVS toont voor uw situatie, er werd bij aanvang van uw onderhoud geïnformeerd of u in staat was om een onderhoud af te leggen, waarop u bevestigend antwoordde, waar nodig werden vragen geduid of herhaald, er werd aan u de mogelijkheid gegeven om wanneer u dat zelf wenste onderbrekingen in te lassen en er werd aan het einde van het onderhoud geverifieerd of u alle vragen had begrepen, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS p.3-4, 25). Uit het eigenlijke onderhoud is gebleken dat u bij wijlen geëmotioneerd reageerde op de vragen die u werden gesteld, maar dat u niettemin in staat was om logische antwoorden te formuleren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die grotendeels voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet, namelijk uw vrees ten opzichte van H., dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw vorig verzoek afgewezen heeft wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing en deze beoordeling werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Bijgevolg staat de beoordeling van de feiten in dit kader definitief vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Hoewel u in het kader van uw huidige verzoek aanhaalt een en ander bewust te hebben verzwegen (anders te hebben voorgesteld) ten tijde van uw vorige verzoek en deze lacunes nu zegt te wensen op te vullen aan de hand van een aantal nieuwe gegevens, vormt het duidelijk misleidende karakter van uw vorige verzoek een wezenlijk gegeven bij de beoordeling van uw algemene geloofwaardigheid met betrekking tot de nieuwe elementen die u aanvoert en de redenen die u opgeeft ter verantwoording van de vastgestelde misleiding.

Wat betreft uw huidige aanvraag kan bovendien worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen of feiten voorhanden zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Integendeel, uw huidige verklaringen brengen zelfs nog meer schade toe aan uw geloofwaardigheid. U beweert momenteel dat uw **relatie** met een gehuwde vrouw de oorzaak zou zijn van de reeds door u

aangehaalde vervolgingsfeiten, namelijk uw ontvoering en de poging tot ontvoering van uw zoon (CGVS p.7). Nog daargelaten dat aan deze vervolgingsfeiten geen geloof werd gehecht (zoals uitgebreid werd gemotiveerd in het kader van uw eerste verzoek) en daargelaten het toch wel zeer opportunistische karakter van deze plotse wending in jullie verklaringen, kan zelfs geen geloof worden gehecht aan uw vermeende relatie met de echtgenote van H.. U blijft hier immers zeer vaag over, wat de geloofwaardigheid van deze nieuwe versie van de feiten danig aantast. Zo kent u enkel de voornaam van deze vrouw waarmee u nochtans beweert gedurende een half jaar een relatie te hebben gehad. U weet niet hoe haar ouders heten, noch of ze broers of zussen heeft. Hoewel u beweert heel verliefd te zijn geweest op haar en met haar te hebben willen trouwen, hebt u sinds uw vermeende ontvoering niets gedaan om meer over haar huidige situatie te weten te komen. U weet niet of ze momenteel nog samen is met H.. U hebt zelfs niet de moeite genomen te informeren naar jullie ongeboort kind. Meer nog, u verklaart zelfs letterlijk er niet aan te hebben gedacht te informeren naar uw vermeende geliefde - u was enkel bezig met uw eigen vlucht. Vreemd genoeg hebt u nadat u zichzelf veilig stelde ook geen enkele moeite gedaan meer over haar te weten te komen (CGVS p.15-19). Een dergelijke laconieke houding doet andermaal afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees.

De **incidenten** die zich zouden hebben voorgedaan na uw eerste verzoek, namelijk de aanval op uw neven in 2016, de verstoting door uw familieleden in 2017 en de inval in uw ouderlijk huis in 2018, liggen volledig in het verlengde van deze affaire en problematiek, die op generlei wijze als aangetoond kan worden beschouwd. Ze kunnen dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielsituatie en zijn niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Dat de **politie** eind 2019 naar u zou zijn komen vragen is slechts een blote bewering die u op generlei wijze hard kunt maken. U legt hiervan geen bewijsstukken voor. U weet zelf ook niet waarom ze naar u zouden zijn komen vragen (CGVS p.13). Dit kan dan ook niet worden weerhouden als een indicatie voor uw vrees bij vervolging in geval van een terugkeer naar Irak.

Wat betreft uw vrees dat uw dochter zou worden **uitgehuwelijkt** aan H. dient nogmaals te worden opgemerkt dat uw problemen met H. ongeloofwaardig werden bevonden, bijgevolg kan ook niet worden aangenomen dat uw dochter aan deze persoon zou worden uitgehuwelijkt (CGVS p.21-22). Uw dochter is momenteel bovendien slechts veertien jaar. U beweert dat het in Irak op die leeftijd is toegestaan te huwen, zonder dat de ouders hiervoor toestemming geven (CGVS p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en dewelke aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat de huidige Iraakse wetgeving een legaal huwelijk pas toelaat vanaf de leeftijd van achttien jaar, in bepaalde urgente gevallen zou dit reeds vanaf het vijftiende levensjaar worden toegestaan. Hiervoor zou dan wel het akkoord moeten worden gegeven door de wettelijke voogd. U slaagt er bijgevolg niet in op doorslaggevende wijze te overtuigen dat uw dochter werkelijk het risico zou lopen op jonge leeftijd gedwongen te worden te huwen in Irak.

Dat uw kinderen hier in België **school** liepen en daardoor achterstand zouden lopen wanneer ze terug in het Iraakse onderwijssysteem terecht komen heeft geen uitstaans met uw asielmotieven en is geenszins van die aard om een ander licht te werpen op bovenstaande bevindingen. Dit ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en evenmin onder het toepassingsgebied van de regelgeving inzake de subsidiaire bescherming (CGVS p.22).

Voorts werd in de aanvullende nota van uw advocaat in het kader van het verzoek van uw zoon gesteld dat hij als verwesterd zou kunnen worden aanzien. Men kan zich hierbij de vraag stellen wat hierbij moet worden voorgesteld voor een driejarig kind. U verklaart daarenboven zelf niet verwesterd te zijn (CGVS p.23). Wat betreft de **verwestering** van uw gezinsleden dient te worden vastgesteld dat deze slechts oppervlakkig is verwoord en allermintst gestoeld wordt op concrete feiten. Het loutere gegeven dat ze enkele jaren elders hebben verbleven betekent immers allermintst dat ze ipso facto als verwesterd zouden aanschouwd worden bij een terugkeer naar Bagdad. Niettemin werd dit onderwerp aangesneden in het kader van uw persoonlijk onderhoud. Hierbij moet worden opgemerkt dat het opvallend is dat u zelf op geen enkele wijze spontaan melding maakt van verwestering of van problemen die hiermee enigszins verband kunnen houden. Gevraagd of u voor u of uw gezinsleden andere zaken dan de ongeloofwaardig bevonden asielmotieven vreest bij een terugkeer naar Irak, gaf u immers aan dat u zonder die problemen nooit uit Irak zou zijn vertrokken (CGVS p.20). Nadat u vervolgens uitdrukkelijk werd gevraagd naar problemen voor u en/of uw gezinsleden omwille van gepercipieerde verwestering, bleek dat u er niet in slaagde om een dergelijke vrees in concreto aan te tonen. In eerste instantie kon u zelfs niet aangeven wat uw advocaat hiermee bedoelde (CGVS p.23). Uiteindelijk beweert u dat uw echtgenote in België geen hoofddoek meer draagt (CGVS p.23). U geeft

echter toe dat er in Irak wel meer vrouwen zonder hoofddoek rondlopen (CGVS p.24). Dat uw schoonfamilie uw dochters zou dwingen de hoofddoek te dragen is ook slechts een blote bewering die u geenszins hard kunt maken. Er moet worden vastgesteld dat u verder grotendeels vaag en op de vlakte blijft en nergens aangeeft welke concrete gevolgen u precies vreest voor uw kinderen bij terugkeer. Uiteindelijk stelde u dat uw kinderen het Arabisch onvoldoende machtig zijn. Daarenboven geeft u aan dat ze een meer westerse mentaliteit hebben en niets over religie weten. Ze zouden zich niet kunnen vinden in de gemeenschap daar en zouden niet worden aanvaard. Dit zou resulteren in gepest en vervolging. Wat dit dan concreet zou inhouden, kunt u echter niet zeggen (CGVS p.23-24). U geeft bovendien toe uw kinderen de laatste tijd te weinig te hebben gezien om meer te kunnen vertellen over de waarden en normen die ze zouden aanhangen (CGVS p.25). Met deze blote beweringen toont u geenszins aan dat uw gezinsleden verwesterd zijn of dat ze als dusdanig zullen worden gepercipieerd, laat staan dat ze op deze basis zouden worden vervolgd of dat ze hierdoor een reëel risico op ernstige schade zouden lopen. Het feit dat uw gezinsleden bij terugkeer naar uw land van herkomst mogelijk niet dezelfde vrijheden kunnen genieten als diegene die ze gekend hebben tijdens hun verblijf in België, volstaat dan ook niet om in hun hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Er kan worden verwacht dat een (her)integratie van uw gezinsleden de nodige inspanningen zal vergen, doch kan nergens blijken dat een aanpassing aan de heersende culturele normen en waarden onoverkomelijk zou zijn voor uw gezinsleden of dat er in hun hoofde fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de lokale normen en waarden.

Wat betreft de **medische problemen** van u en uw kinderen dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Ook het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde reeds dat (ernstige) medische problemen niet onder de toepassing van de subsidiaire bescherming vallen. De psycho-medische documenten die u in dit verband voorlegt wijzigen bovenstaande appreciatie dan ook niet. Bovendien dient te worden gewezen op het feit dat u en uw gezinsleden ondertussen via de geëigende procedure (een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) wel degelijk een verblijfstitel hebben gekregen omwille van de gezondheidstoestand van uw dochter R..

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard

van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad. Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de

ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook vervikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties

tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Op basis van uw verklaringen en de informatie beschikbaar in uw dossier is het CGVS van oordeel dat de eventuele **kwetsbaarheid** van u en uw gezinsleden niet kan worden beschouwd als persoonlijke omstandigheid die ertoe leidt dat u en uw gezinsleden meer dan andere burgers in Bagdad een reëel risico op ernstige schade lopen voortvloeiend uit willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict.

Vooreerst kan worden aangenomen dat u en uw gezin wel degelijk kunnen rekenen op de steun van **een familiaal netwerk** bij een terugkeer naar Bagdad. De bewering van uw advocaat dat u en uw gezin bij een terugkeer naar Irak geen netwerk ter beschikking zouden hebben dat jullie ondersteuning wil en kan bieden, wordt allerm minst aannemelijk gemaakt (zie aanvullende nota in het kader van het verzoek van uw zoon 19/12728). Aan het feit dat uw familieleden u verstoten zouden hebben, kan geen geloof worden gehecht. U koppelt dit immers aan de niet geloofwaardig bevonden problemen met de milities (CGVS p.9). Daar u geen andere oorzaken aanreikt, kan uw bewering dat het contact met uw familie is verbroken niet worden aangenomen en kan bijgevolg niet worden ingezien waarom de diverse familieleden die nog in uw land van herkomst verblijven niet bereid zouden zijn om u en uw gezin te ondersteunen bij een terugkeer naar en hervestiging in jullie land van herkomst. Wat betreft de aanwezigheid van een netwerk in Irak, kunnen de volgende vaststellingen worden gedaan. Het staat vast dat u minstens nog uw moeder, een broer, een oom en twee tantes hebt in Bagdad. Met uw moeder onderhoudt u bovendien nog steeds contact (CGVS p.5). Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook uw echtgenote nog familieleden heeft in Irak. Haar ouders, en een deel van haar broers en zussen verblijven bovendien eveneens in Bagdad (CGVS p.6).

Het spreekt voor zich dat de beschikbaarheid van een netwerk in casu een belangrijke factor is omdat dit het vermogen om zich staande te houden aanzienlijk verhoogt. Immers kunnen de diverse

familieleden die zich nog in Bagdad bevinden niet enkel helpen bij de herintegratie van uw gezin, maar evenzeer ondersteuning bieden indien jullie dit nodig zouden achten. Voorts leidt de aanwezigheid van een familiaal netwerk in Bagdad tot een aanzienlijke verhoging van de weerbaarheid en zelfredzaamheid van uw gezin.

Er moet worden opgemerkt dat uit uw dossier überhaupt niet kan blijken dat u en uw gezin in Bagdad geen veilig onderkomen zouden hebben, noch dat jullie niet in staat zouden zijn om situaties naar behoren in te schatten. Voor wat uw kinderen en echtgenote betreft moet worden opgemerkt en benadrukt dat zij niet als alleenstaande personen zullen terechtkomen in Bagdad, maar wel in een gezin binnen een bredere familiale omgeving. Er kan immers worden aangenomen dat jullie als gezin terugkeren en omringd zullen zijn door familie, zodat uw kinderen en echtgenote niet op zichzelf zijn aangewezen om het risico op willekeurig geweld in te schatten. Momenteel leeft u weliswaar gescheiden van uw echtgenote en kinderen, er werden echter nog geen stappen genomen om de echtscheiding officieel in gang te zetten (CGVS p.7). Bovendien kan worden aangenomen dat zelfs als jullie de scheiding officieel zouden maken, jullie nog steeds elk jullie familieleden hebben om op terug te vallen. Uw echtgenote haalt wel aan dat ze problemen zou ondervinden met uw familieleden in het geval van een scheiding, maar dit wordt verder niet concreet gemaakt. Het gaat ook louter om hypothesen, aangezien er nog geen daadwerkelijke stappen werden ondernomen tot een officiële echtscheiding.

Zodoende moet wat betreft uw kinderen, die veertien, twaalf, negen en drie jaar oud zijn, evenzeer worden opgemerkt dat zij niet onbegeleid in Bagdad zullen wonen, maar in een vertrouwde omgeving binnen hun familie zullen terechtkomen. Gezins- en familieleden zullen hen kunnen behoeden voor en attent kunnen maken op risico's op willekeurig geweld. Er wordt nergens aangetoond dat er in hun hoofde persoonlijke omstandigheden zijn die maken dat er, wat hen betreft, sprake is van een dermate verhoogd risico op ernstige schade door willekeurig geweld dat zij subsidiaire bescherming behoeven. Wat uw **psychische toestand** betreft, moet worden opgemerkt dat er geen recente diagnose werd gesteld. In het attest van Fedasil (daterend van mei 2019) wordt melding gemaakt van depressie en schizofrenie in 2018. In het ongedateerde attest van de psycholoog wordt vermeld dat het niet opportuun is een definitieve diagnose te stellen wegens te weinig informatie en een wisselend beeld. Het medische attest van januari 2021 handelt niet specifiek over uw psychische toestand. Waar het CGVS niet in twijfel trekt dat u mogelijks met ernstige psychische problemen kampt, moet evenzeer worden vastgesteld dat er niet op gefundeerde, objectieve wijze wordt aangetoond dat u hierbij niet in staat zou zijn om een situatie naar behoren in te schatten waardoor jullie zich zouden blootstellen aan de risico's van willekeurig geweld. Er moet bovendien worden opgemerkt dat u mogelijkheden werden geboden om verder psychologisch te worden opgevolgd en dat u ervoor koos hier niet mee verder te gaan, hetgeen de ernst van uw situatie ernstig relativeert. Op basis van de afgelegde verklaringen en de neergelegde attesten wordt geenszins aangetoond dat u, eventueel met de hulp van gezins- en/of familieleden, een dermate verhoogd risico zou lopen om blootgesteld te worden aan willekeurig geweld dat u subsidiaire bescherming behoeft. Zo moet, wat u betreft, evenzeer worden verwezen naar de bemerkingen die reeds eerder in deze beslissing aan bod kwamen. Uw situatie dient te worden gezien in het licht van de vaststelling dat u kunt rekenen op de steun van uw netwerk waarbij u nergens in concreto aantoonde dat ze niet in staat zouden zijn om u en uw gezinsleden te behoeden voor situaties van willekeurig geweld. Gelet op de vaststellingen die werden gedaan over jullie netwerk in het geheel, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat u en uw gezinsleden voldoende ondersteuning kunnen vinden bij het familiale netwerk voor wat betreft uw zorg en ondersteuning.

Het loutere gegeven dat jullie kinderen hebben en dat jullie reeds sinds 2015 in België verblijven, kan op zich niet worden gezien als een persoonlijke omstandigheid die kan worden aangemerkt als risico verhogend. Er moet worden opgemerkt dat niet in concreto werd aangetoond op welke wijze dit precies risico verhogend zou zijn in het geval van uw gezin. Bovendien kan worden gewezen op het gegeven dat u en uw echtgenote lange tijd, mét kinderen, in Bagdad hebben gewoond, waardoor kan worden verwacht dat jullie voldoende vertrouwd zijn met de stad en het leven aldaar met kinderen.

Gelet op de informatie beschikbaar in uw dossier en op basis van voorgaande vaststellingen, waarbij rekening werd gehouden met de specifieke situatie van uw gezin en de personen die hier deel van uitmaken, dient te worden besloten dat de eventuele kwetsbaarheid van u en uw gezin niet van die aard is dat dit een persoonlijke omstandigheid betreft die kan worden aangemerkt als een dermate risico verhogende factor dat er, in het licht van het willekeurig geweld in Bagdad, een nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld.

De **stukken** die door u en uw echtgenote werden voorgelegd en die nog niet eerder in deze beslissing aan bod zijn gekomen, vermogen niet voorgaande vaststellingen te wijzigen. Het huurcontract van uw

winkel en de foto's van uw zaak vormen enkel een indicatie met betrekking tot uw vroegere werkzaamheden, dewelke op zich niet in twijfel worden getrokken. De brieven van getuigen kunnen niet worden beschouwd als afdoende bewijskrachtige documenten. Ze werden immers simpelweg op uw vraag opgesteld. Eender wie kan eender wat zomaar neerschrijven, zonder dat dit impliceert dat de beschreven gebeurtenissen ook daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Wat betreft de verstotingsbrief, de documenten gelieerd aan de aanval op uw neven, de onderzoeksdocumenten i.v.m. de inval in uw ouderlijk huis en het document i.v.m. uw bevrijding na uw ontvoering, dient te worden gesteld dat ze onvoldoende bewijskrachtig zijn om op te wegen tegen de hierboven gedane vaststellingen. Uit de aan uw dossier toegevoegde informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat zowat alle documenten in Irak gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de lage geloofwaardigheid van de verklaringen. De bewijskracht van deze stukken wordt nog verder ondermijnd doordat u deze documenten nu pas voorlegt. Een van de documenten dateert reeds van 2014. Bovendien geeft u toe reeds bijkomende documenten te hebben gehad ten tijde van het verzoek van uw zoon, maar deze toen niet te hebben voorgelegd (CGVS p.7, 11, 13-14). U slaagt er ook niet in de inhoud van deze stukken op overtuigende wijze over te brengen. Van de verstotingsbrief kunt u niet preciseren wanneer in 2017 deze zou zijn opgesteld. U weet zelfs niet of dit in het begin, midden of einde van het jaar was. U weet ook niet wat er juist in vermeld staat, noch door wie die brief werd opgesteld. U weet niet of er specifiek in vermeld staat met welke religieuze partijen u problemen ondervond. Vreemd genoeg beweert u zelfs deze brief niet echt te hebben bekeken (CGVS p.9). De enveloppes waarin jullie de Iraakse documenten ontvingen vormen enkel een indicatie m.b.t. hoe en wanneer jullie de opgestuurde documenten bezorgd kregen. De artikels i.v.m. een Iraakees met diabetes die werd gedeporteerd en hierna overleed zijn niet relevant aangezien u reeds via de geëigende procedure op basis van de diabetes van uw dochter een verblijfstitel verkreeg, zoals ook blijkt uit de door u voorgelegde Belgische verblijfskaart en het attest i.v.m. het tijdelijk verblijf van u en uw gezinsleden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift

2. Verzoeker stelt, na de weergave van het feitenrelaas, in het verzoekschrift onder de rubriek “Ten gronde” wat volgt:

“Verzoeker neemt de argumentatie van zijn echtgenoot, mevr. Mevr R.N.A.A. met de Iraakse nationaliteit, verblijvende te (...), (Nationaal Nummer: [...]) -CGVS Nummer: X-DVZ Nummer: X) over en maakt deze eigen:

[citering van het volledige verzoekschrift]”.

Over de ontvankelijkheid van het beroep

3. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een “*middel*” vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

Uit lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker voor wat betreft zijn gehele argumentatie ten gronde refereert naar het verzoekschrift van zijn echtgenote, hetgeen gericht is tegen de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekers echtgenote R.N.A.A. (*“Verzoeker neemt de argumentatie van zijn echtgenoot, mevr. Mevr R.N.A.A. met de Iraakse nationaliteit, verblijvende te (...), , (Nationaal Nummer: [...]) -CGVS Nummer: X-DVZ Nummer: X) over en maakt deze eigen:”*, verzoekschrift verzoeker, p. 5).

Het verzoekschrift van verzoekers echtgenote dat *in extenso* in het verzoekschrift wordt geciteerd, werd echter niet op de rol geplaatst en kan ook niet op de rol worden geplaatst aangezien niet werd ingegaan op de vraag tot regularisatie. Het verzoekschrift van verzoekers echtgenote is immers gekend bij de Raad onder de referentie REGUL X. Hieruit blijkt dat op 12 mei 2021 door de Raad een brief werd verzonden naar de gekozen woonplaats van verzoekers echtgenote. Deze brief stelt dat bij toepassing van artikel 39/68-1, § 5, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet dat het beroep niet op de rol wordt geplaatst omdat het rolrecht niet werd betaald. Het verzoekschrift waarnaar in het voorliggend verzoekschrift wordt verwezen is derhalve onbestaande.

Behalve de (ondienstige) verwijzing naar het (onbestaand) verzoekschrift van zijn echtgenote doet verzoeker in het verzoekschrift geen enkele concrete poging om de motieven van de bestreden beslissing genomen in zijn hoofde te weerleggen.

Verzoeker voert blijkens het voorgaande niet één concreet argument aan tegen de motieven die werden opgenomen in de bestreden beslissing genomen in zijn hoofde. Verzoeker toont aldus op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing, die in zijn hoofde werd genomen, verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde feitenvinding of op een verkeerde juridische redenering. Niets van hetgeen in het verzoekschrift gesteld wordt, wordt concreet toegespitst op het voorliggende dossier en de voorliggende beslissing, aangezien verzoeker zich bedient van een argumentatie ten aanzien van de bestreden beslissing die werd genomen in hoofde van zijn echtgenote.

Verzoekers advocaat werd ter terechtzitting met het voorgaande geconfronteerd. De verwijzing ter zitting naar *“de volheid van bevoegdheid van de Raad en naar de middelen zoals ze zijn ontwikkeld in het verzoekschrift”* kan geen afbreuk doen aan de voorstaande vaststellingen.

Bij gebreke aan ontvankelijk middel is het verzoekschrift niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS